

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 01

ZONDAG, 20 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

Het kamp opbouwen

Maar volgens de oude legendes verschijnen de wezens pas als er dappere kinderen in de buurt zijn. Nog even geduld dus! Ondertussen zette de staf alvast de tenten op die met de auto mee waren gekomen, zodat het kampterrein grotendeels klaar was voor de aankomst van de sleep. En die kwam, na maar liefst 14,5 uur varen, rond 21:30 aan. Op zondag werkten we het kampterrein verder af, zetten de laatste tenten op en bespraken we met het stafteam het programma, de bijzonderheden en natuurlijk de kinderen. Alles viel perfect op z'n plek, klaar voor een monsterlijk mooie kampweek!

Hoewel de voorbereidingen gestaag verliepen, blijft het opbouwen van een kamp altijd een flinke klus. Vrijdagavond zijn we begonnen met het inpakken van alle boten voor de grote sleep richting het kampterrein. De sleep moest namelijk zaterdagochtend vroeg vertrekken.

Om 06:30 verzamelden we ons, en om 07:00 vertrok de vloot: zes boten volgeladen met kampmateriaal, getrokken door onze trouwe sleper. Een lange dagtocht volgde, richting een eiland gehuld in mysterie: het beruchte Boterhuiseiland. Volgens de legende wonen daar al sinds mensenheugenis monsters en mythische wezens. Precies de plek dus die onze dolfijnen móesten verkennen, want als er iets is wat we op Scouting niet uit de weg gaan, dan is het wel een goed avontuur! Rond het middaguur vertrokken ook auto's met extra tenten en monster-vangmaterialen. Bij aankomst op het eiland was het nog opvallend rustig... geen monster te bekennen.

Het weer vandaag

Quote van de dag: Mama eeuh pap.. eeuh ... Wilt U misschien mij helpen? ~ Marleen tegen Mans

De eerste ontmoeting

Zodra we arriveerden in de buurt van het mysterieuze eiland, was er geen tijd te verliezen. De legende waarschuwt: wie te langzaam beweegt, wekt het ongeduld van de eilandgeesten... Dus hup, in de kano's!

In snelreinvahrt peddelden we naar de oever van Boterhuiseiland, een plek waar volgens oude mythen monsters en mythische wezens wonen, verscholen tussen de bomen en tentzeilen.

Maar zelfs helden moeten hun bedje opzetten, dus eenmaal aan land staken we meteen de handen uit de mouwen. Met veel teamwork verschenen de slaapplaatsen als paddenstoelen uit de grond. Daarna begon de échte ontdekkingsreis. We trokken eropuit over het eiland, langs andere kampgroepen en verborgen kampterreinen, op zoek naar tekenen van monsterlijke activiteit.

Terug op ons eigen terrein hoorden we voor het eerst de fluisteringen van de legende: de monsters zouden zich pas écht laten zien als er dappere kinderen op het eiland zijn. En jawel, sommigen meenden al schaduwen te zien in de bosrand... of was het toch gewoon de staf?

Gelukkig kregen we wat vrije tijd om plannen te smeden. Wat doen we als we een monster vinden? Hoe vangen we het? En vooral: hoe overleven we het zonder onze schoenen kwijt te raken?

's Avonds werd de energie weer aangevuld met een heerlijke maaltijd. Wel met een belangrijke opdracht.

— Lees dit artikel verder op pagina 2 —

Wat eten we vandaag?

De kookstaf (waaronder ook een monster) heeft heerlijke Gruwelburgers Deluxe gemaakt.

Een sappige vleesklomp gevangen in het wild, Bereid met een bedje van geplukte bladslimbladeren en groende rommel.

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 01

ZONDAG, 20 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

kies minstens twee soorten groente! Hierin hebben wij de leiding goed verast door dit zonder te klagen op te smullen. Velen kwamen zelfs alleen naar de tweede ronde voor de groenten. De afwas verliep verrassend vlot (note to self: dit kan thuis dus ook). En toen wachtte ons een magisch toernooi: Levend Stratego... met monsters! Elk monster had zijn eigen krachten, zwaktes en tegenstanders. Terwijl het eiland donkerder werd, doorkruisten we het terrein in teams, op jacht naar elkaar en naar kennis over de monsterlijke bewoners van het eiland. We leerden wie wie kon verslaan, en sommigen fluisterden zelfs dat er échte monsters tussen ons meededen...

Na afloop waren we behoorlijk uitgeput. Nog een korte drinkpauze, wat laatste grappen en geklets in de tent, en toen was het toch écht tijd om te gaan slapen. De leiding heeft ons bovendien een extra uitdagende kampopdracht gegeven: onze tent netjes houden. Lees hier mee rover in onze Tent-Tuchtcommissie rubriek. Na wat gezellige tentpraat (en ja, natuurlijk nog vier handen die omhooggingen omdat ze moesten plassen wanneer ze net moesten gaan slapen), werd het stil op Boterhuiseiland. De leiding deed nog een korte dag evaluatie en voorbereiding op de volgende dag nu... slaapt iedereen.

Wij wensen jullie een rustige nacht toe en u kunt morgen het vervolg lezen in de enige echte Monster Courant

De Tent-Tuchtcommissie Dagrapport

Vandaag werd er voor het eerst écht ingegrepen door de hoogste autoriteit van het kamp: De Tent-Tuchtcommissie. Deze mysterieuze maar o zo oplettende commissie werd vandaag belichaamd door Inspecteur Martijn, die met zijn scherpe blik en neus voor chaos orde bracht in wat tot dan toe een tentenkamp van georganiseerde gezelligheid was en verder ook vooral heel veel sokken op de grond.

Het begon vanochtend, bij het opmaken van onze bedjes. Waar we normaal als zelfstandige avonturiers onze spullen ergens op de grond dropen, werden we nu vriendelijk doch beslist geïnstrueerd: iedere tas heeft een plek, en elke held heeft zijn eigen zone. Tasvermenging is vanaf nu verboden terrein. We hoorden zelfs fluisteren dat overtreding kan leiden tot het ontwaken van de beruchte "Sloddermonster".

Toen we later gingen spelen, moesten we uiteraard andere schoenen aan. Deze schoenenwissel vond plaats onder streng toezicht van Inspecteur Martijn, die ons met zijn laserblik eraan herinnerde dat schoenen niet zomaar een plek kiezen, ze worden geplaatst. En toen gebeurde er iets magisch. Terwijl iedereen netjes pad vrijhield tussen de tassen en de bedden... zagen we voor het eerst iets waarvan niemand wist dat het bestond: het grondzeil.

Blijkbaar heeft onze tent een vloer?! En blijkbaar kun je daar dus gewoon op lopen, als je het pad maar vrijhoudt. Dit was een openbaring voor velen van ons, en sommigen menen zelfs dat ze de kleur van het grondzeil voor het eerst in hun leven zagen. Een historisch moment dus.

Later, bij het naar bed gaan, ging het opnieuw mis. Onze natuurlijke neiging om kledingstukken "strategisch verspreid" door de tent neer te leggen werd kordaat afgestraft. Alles moest in de waszak, netjes en geordend.

Al het natte moest wel naar de waslijn. Toen ontstond er natuurlijk een vraagstuk: wat is nat en wat is gewoon een beetje vochtig?

Gelukkig trad de commissie ook hier resoluut op. Met onmiddellijke ingang werd de volgende beleids regel ingevoerd:

"Als je héél hard in je kledingstuk knijpt en er komt een druppel uit, dan moet het op de waslijn. Komt er niks uit? Dan moet het in de waszak."

Deze richtlijn werd unaniem aangenomen (door de leiding dan), en leidde tot het tafereel dat u op de afbeelding ziet: zorgvuldig geordende kleding, een strak grondzeil en waslijnen vol twijfelgevallen.

De conclusie van vandaag: we zijn weer een stukje wijzer geworden. En wie weet... misschien slapen zelfs de monsters rustiger als de tassen op hun plek liggen.

